

en Kompensation for en allerede gennemført Reform, det er, saa vidt jeg ser, to Ting. For det første, at Kommunerne, det vil sige Kommunernes Stattedere, trænge til Lettelse i deres Byrder, og jeg tror, at dette Argument er godt. Jeg ser ikke rettere, end at de økonomiske Forhold her i Landet ere af den Bestaffenhed, særlig for Landbrugets Vedkommende, at der kan være al mulig Grund til, hvis det er muligt, at komme Kommunerne til Hjælp fra Statens Side. Den anden Grund, det andet Argument, er det, at den høje Brændevinsstat har en moraliserende Virkning, idet man derigennem kan haabe at indskrænke den alt for store Brændevinsdrikkelse her i Landet. Dette sidste Argument kan jo overburdes, men underburdes bør det heller ikke, og jeg anerkender som sagt fuldt ud, at det i og for sig ogsaa er en god Grund til at komme til en betydelig Forhøjelse af Brændevinsstaten. Det, min Argumentation gaar ud paa, er altsaa det, at vi ved Siden af denne forhøjede Brændevinsstat, som er foreslaaet af Regeringen, og som jeg i alt væsentligt meget godt kan gaa ind paa, skaffe Kompensation til Veje paa forskellige Maade, og det er da herom, hvilken Kompensation jeg i saa Henseende mener der kan og bør staves til Veje, at jeg vil udtale mig et Øjeblik. Som det var fremme i Maret 1889 at paalægge en forhøjet Lufstold, særlig paa Vin, anser jeg for Øjeblikket for uhenftsmæssig. Dels er det vel nok muligt, ja maaske mere end muligt, at vi der igennem vilde komme ind i internationale Forviklinger, som det er hensigtsmæssigere og bedre at undgaa, dels vilde man ikke rent finansielt set der igennem kunne faa nogen overdreven stor Sum ind i Statskassen, og endelig for det tredje kunde det være hensigtsmæssigt, som for øvrigt ogsaa det ærede Medlem for Njøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) slog paa, at vente med denne forhøjede Lufstold, til vi en Gang komme til at forhandle om en almindelig Toldreform, thi vi ville da ganske sikkert, naar en Toldreform skal gennemføres paa en fornuftig Maade, komme til at mangle Penge i Statskassen, og hvis vi saa i Forvejen have opbrugt Muligheden af en forhøjet Lufstold, ville vi kunne komme til at fortryde det til den Tid. Naar jeg altsaa ikke ser nogen Udvej til at tage den bedre stillede, mere formuende Del af Befolkningen med, naar der er Tale om at paalægge ny Statter gennem en Lufstold, saa kan jeg ikke se nogen anden Vej at gaa end at paalægge en almindelig Ind-

komststat, som paa den ene Side fritager de ganske smaa Indtægter, har en modereret Stat paa de mindre Indtægter og gennem en moderat stigende Skala, selvfølgelig med en bestemt Grænse, særlig tager de store Indtægter for. Men der er tillige en særlig Grund, hvorfor jeg for Øjeblikket skulde finde det meget hensigtsmæssigt at komme til en Indkomststat. For nogen Tid siden, da det Forslag, der var stillet fra det forhandlende Venstres Side om en Overdragelse til Amtspartitionsfondene af 2½ Mill. Kr. om Mæret, var til Forhandling, havde jeg Lejlighed til at gøre den Anskuelse gældende, at vort nuværende Skattesystem har en betydelig Mangel. Naar jeg ser hen til vort nuværende Skattesystem, ikke alene til Staten, ikke alene til Kommunen, men under et til Stat og Kommune, ser jeg ikke rettere, end at man, dels gennem de almindelige Forbrugsafgifter til Staten, dels gennem Formue- og Lejlighedsstat eller Indkomststat til Kommunerne, søger saa retfærdigt som muligt — om Retfærdigheden naas, er et Spørgsmaal for sig, som jeg ikke skal komme ind paa — at naa til en retfærdig Betsatning af Indtægten. Gennem Hartkorns- og Bygningsafgiften søger man at naa en retfærdig Betsatning af Formuen. Om det naas, er et andet Spørgsmaal, men det er Grundlaget for selve Betsatningen. Men derimod har man ikke nogen som helst særlig Betsatning her til Lands af den løse Formue, og det forekommer mig, at det maa man komme til; og jeg havde, som jeg den Gang, for nogen Tid siden, udvilede for det høje Ting, den Mening, at dette væsentlig kunde opnaas gennem en Kouponstat; men jeg maa anerkende Berettigelsen af de Indvendinger, som den højtærede Finansminister fremkom med over for mig her i Tinget. Jeg tror, at under daarlige økonomiske Forhold vil en saadan Stat ikke virke, som man havde tænkt sig, og som man ønskede. En Formuestat af den Art, jeg havde tænkt mig, kan derfor kun søres igennem sammen med og indordnet under en Indkomststat; men gør man det, tror jeg ogsaa, det vil være muligt at komme til et praktiskabelt

Rettelse.

3 Finansministerens Foredrag:

Sp. 2607, L. 12 f. n.: „21 saadanne Bagere“, læs: „24 saadanne Bagere“.